No. 15. 1844.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig en Wetenschappelijk NIEUWS- BLAD.

DINGSDAG 6 FEBRUARIJ.

VERVOLG der PUBLICATIE van het Reglement op het weren van Brand. (*Zie ons vorig Nommer*).

Art. 93. Een iegelijk het eerst eenen ontstanen brand ontwarende, is gehouden, om overluid *brand! brand!* te roepen, en de naaste geburen daarvan dadelijk te verwittigen.

Art. 94. De Klapwakers zullen bij het doen hunner ronden mede bijzonder toezien op den brand en op alles wat dezelve zoude kunnen veroorzaken. — Zoodra bij hen brand wordt ontdekt, zullen zij overluid, en doorgaande, roepen *Brand! Brand!* met bijvoeging van de plaats alwaar dezelve is ontstaan, en daar bij, met hunne klapalarm slaan. — Zij zullen de inwoners der buurt, alwaar de brand is ontstaan, dadelijk wekken, en de Burgemeesteren, de Opperbrandmeesteren, de Onderbrandmeesteren, den Kommissaris van Policie en den Stads Architect, dadelijk waarschuwing doen.

Art. 95. De Torenwachters zullen bij het ontstaan van brand, de brandklok dadelijk kleppen, en wanneer de brand bij dag ontstaat, aan de zijde waar de brand is, een rood vaandel, doch wanneer dezelve Zonne ondergang ontstaat, eene brandende lantaarn, uit den Toren steken. — De Torenwachters zullen, gedurende hunne nachtwacht, bijzonder op het ontstaan van brand letten, en zoodra zulks bij hen wordt ontdekt, dadelijk met de gewone brandklok kleppen.

Art. 96. Een der Onderbrandmeesters en alle de Brandgasten, zullen op staanden voet, op het vernemen van Brand, zich regtstreeks begeven naar de plaats waar de Brandspuit, waartoe zij behooren, bewaard, ten einde de Spuit met toebehoorten, met de meesten spoed te voeren naar de plaats van den brand.

Art. 97. Zoodra het ontstaan van brand zal zijn gehoord, zullen de Burgemeesteren, zijne generale Brandmeester zijnde, zich ten spoedigste begeven ten Stadhuize.

Art. 98. De Burgemeester generale Brandmeester, zal zich regtstreeks begeven naar de plaats van den brand, zoo ook de Kommissaris van Policie en de Stads-Architect, welke zich zullen vervoegen bij den generalen Brandmeester, ter zijner adsistentie.

Art. 99. De mannelijke inwoners, schoon niet tot de dienst der Brandspuiten geaffecteerd, zijn gehouden zich dadelijk mede naar de plaats van den ontstanen brand te begeven, om, onder de ordres van den generalen Brandmeester, de Opper- en Onderbrandmeesters, behulpzaam te zijn tot het blusschen van den brand.

Art. 100. Van de voorz. inwoners, zal onder het opzigt van de Opper- en Onderbrandmeesters, gebruik worden gemaakt tot het aanvoeren van water. — Zij zullen zich daarom stellen in twee rijen, om, aan de eene zijde, de met water gevulde emmers, aan elkanderen over te geven tot aan de plaats alwaar het water zal worden bevalen te worden aangevoerd; en aan de andere zijde, om de ledige emmers weder te doen keeren ter watervullings plaats. — Bij dien arbeid zal met de meest mogelijke regelmaat en beradenheid, zonder eenig geraas of geschreeuw, moeten worden te werk gegaan.

Art. 101. Niemand der alzoo in rijen geplaatste Ingezetenen, zal zonder verlof van den Burgemeester, zijne plaats mogen verlaten of zich aan den hem opgelegden arbeid mogen onttrekken.

Art. 102. Geene der bedienden van de Brandspuit zullen zich van hunnen post mogen verwijderen of den hun opgelegden arbeid staken; maar ieder zal op zijne plaats verblijven en promptelijk aan de hem gegevene bevelen gehoorzamen.

Art. 103. De Opper- en Onder-Brandmeesters zullen in al hetgeen aan hen door den Burgemeester en generalen Brandmeester; de Brandgasten in hetgeen aan door de Opper- of Onder-Brandmeesters en andere daaromtrent directie hebbende, tot het blusschen van den brand wordt bevolen, aanstonds moeten gehoorzamen; en wijders dezelven met alle beleefdheid en welvoegelijkheid bejegenen.

Art. 104. Een der Brandmeesters van iedere Spuit, zal zich bij den generalen Brandmeester begeven, om hem bericht te geven van den toestand van den brand en van de daarnevens aangelegen panden, en zijne bevelen vragen; zullende de plaats waar zich de generale Brandmeester bevindt, bij dag, door een wit en rood vlaggetje, en bij avond of nacht, door een brandende lantaarn op een stok, worden aangeduid.

Art. 105. De dienstdoende Schutterij zal op het eerste gerucht van brand, zich dadelijk in de wapens begeven, en vergaderen op de groote Markt voor het Stadhuis. — De Kommanderende Officier, zal op staanden voet de helft der dienstdoende Schutters detacheren naar den plaats van den brand, en het kommando van dat detachement op zich nemen, de wederhelft zal post houden voor het Stadhuis, onder kommando van den opvolgenden officier.

Art. 106. Het detachement bij den brand gedetacheerd, zal onmiddellijk staan onder de orders van den generalen Brandmeester. — Het detachement, posthoudende op de loopplaats van het Stadhuis, zal verblijven onder de bevelen van Burgemeesteren.

Zoodra de Schutterij zal zijn gekomen ter plaatse van den brand, zal de kommanderende Officier, zonder nadere orders af te wachten, de toegangen van het brandend pand doen bezetten, om door de Schutters te doen waken, dat geene onnutte personen in dringen.

Hij zal voorts de Schutters stellen in twee rijen, tot op eenen bekwamen afstand, alwaar hij, door andere Schutters, zal doen formeren eenen kring; alles wat uit het brandend pand wordt gevoerd, zal door die rij worden overgebragt en nedergelegd in den geformeerden kring, om alzoo onder de bewaring der Schutters, tot nadere dispositie, voor de eigenaren te verblijven.

(*Het vervolg hierna.*)

FRANKRIJK.

PARIJS, den 3den Februarij.

Gisteren heeft de minister van het openbaar onderwijs, de heer *Villemain*, in de kamer der pairs het aangekondigd wetsontwerp betreffende het middelbaar onderwijs aangeboden, en daarbij voorlezing gedaan van de breedvoerige toelichtende memorie die het ontwerp vergezelt. De inhoud van gezegd ontwerp wordt nog niet medegedeeld, maar het ministeriële *Journal des Débats* laat zich omtrent hetzelve volgenderwijs uit: „De voorname questie is ter goeder trouw en liberaal volgens de belofte van het charter beslecht te weten de vrijheid van het onderwijs bepaald bij art. 69 van het charter van 1830, maar zij is tevens beslecht met al de voorzigtigheid en het voorbehoud, die onverbeterlijke hartstogten en woelzieke aanmatigingen noodzakelijk hadden gemaakt. De vrijheid van onderwijs is geproclameerd; het regt der familien is erkend; maar het regt van den staat wordt voorzigtig voorbehouden; de werking en het gezag van de openbare magt worden gewaarborgd door de voorwaarden, formaliteiten en bewijzen, waaraan de vrije uitoefening van het onderwijs is onderworpen. Men kan zelfs opmerken, dat deze gezamentlijke waarborgen vollediger en strenger zijn in het nieuw wetsontwerp dan in dat, 't welk nu drie jaren geleden aan de kamer der pairs werd aangeboden."

— De kamer der afgevaardigden heeft heden eene korte zitting gehouden, waarin zij de rekeningen over het dienstjaar 1841 heeft goedgekeurd. Het belangrijkste in deze zitting was de mededeeling van den heer *de Bricqueville* wegens het overlijden van den generaal *Bertrand*, te Chateauroux, op den 34sten Januarij, welke mededeeling door het voorstel van gezegd lid gevolgd werd om het stoffelijk overschot des generals in de kerk der Invaliden, nabij de grafkombe van keizer *Napoleon*, voor wien de overledene steeds een getrouw vriend en medgezel, ook in het ongeluk was, bij te zetten. Dit voorstel verwierf den algemeenen bijval der kamer, 't welk nu nader in de bureaux zal worden onderzocht.

De kamer der afgevaardigden houdt zich overigens thans in de bureaux met het algemeen onderzoek der budgetten bezig. De oppositie schijnt het er op toe te leggen om het ministerie te betwisten dat er evenwigt in de ontvangsten en uitgaven zou bestaan.

— In de ministeriële bladen leest men heden:

„Het gerucht liep sedert twee dagen dat de heer *Salvandy*, maandag avond, het paleis der Tuilerien verlaten hebbende, na een bijzonder onderhoud met Z. M., vermeend had zijne demissie alsgezant te Turijn den koning te moeten toezenden. — De daadzaak is waar. — Gisteren verzekerde men: 1) dat de heer *Salvandy* gelast was om zijne demissie in te zenden, en 2) dat hij terstond naar zijn post moest terugkeeren. Dit tweede punt niet geschikt kunnen worden, is er heden morgen een raad van ministers bij den koning gehouden geworden, en daarin besloten dat de demissie van den heer *Salvandy* aangenomen, hij [illegible] gezant te Turijn bestemd en door den graaf *Pontois*."

— Donderdag ll. hebben zich omtrent 400 à 500 studenten in de omstreken der Sorbonne vereenigd, om den heer *Chateaubriand* een blijk hunner achting te geven, ter gelegenheid van de zitsnaar zijne adres van antwoord, welke het gedrag van diegenen schandvlekt die zich naar Londen begeven hebben. In de woning van den heer *Chateaubriand* gekomen, heeft een hunner de volgende aanspraak gedaan:

» *Mijnheer de Burggraaf*,

» De fransche jeugd, welke uwe stem sedert zoo vele jaren met liefde voor de nationale vrijheden en voor den roem des vaderlands vervult, heeft de behoefte gevoeld om tegen den hoon te protesteren, waarmede men tot zelfs u heeft willen treffen.

» Het is buiten de magt der staatkundige hartstogten om de openbare conscientie van den regten weg af te leiden. Zij stelt boven den hoon uwen roem en de eer geëerbiedigd door de lieden die men heeft willen schandvlekken.

» Men heeft u willen schandvlekken! ... wien ook konde aangedaan ... ongelijkheid, zoo veel verraad, want van Frankrijk steeds het slagtoffer was van schaamte deed blozen.

» De onderscheidene gevoelens vereenigen zich, om u, nationaal man, hunne hulde van bewondering en van overeenstemming te brengen, welke gij inboezemt aan allen die hun vaderland boven alles liefhebben.

» Gij zijt de eenige niet, Mijnheer de burggraaf, wien wij onze billijke overeenstemming wenschen te betuigen; maar gij zijt de eerste van allen, en de edelijke eerbied dien wij u toedragen is eene openbare hulde aan degenen, die op uw voorbeeld de eer en de vrijheden van het vaderland hebben willen verdedigen!»

Op deze verscheidene malen door het gejuich der studenten afgebroken toespraak, heeft de heer *Chateaubriand* geantwoord:

» *Mijne Heeren!*

» Ik verzoek u mijne opregte erkentelijkheid aan te nemen voor de gevoelens, die gij mij hebt willen te kennen geven.

» Afgezonderd levende, tot geen staatkundig ligchaam behoorende, hebbende openlijk mijnen eed geweigerd, dacht ik dat al hetgeen men op de tribune kon zeggen mij niet aanging.

» Ik ben verre van de bewondering te verdienen, waarvan uwe welwillendheid gewaagt, maar levendig getroffen over uwe overeenstemming van gevoelens; zij geeft mij het bewijs, dat de eer steeds in het hart der fransche jeugd gevonden wordt; wier hoop gij zijt en wier roem gij zult uitmaken.

Ook deze woorden werden met levendige vivats beantwoord, waarna de studenten voor den heer *Chateaubriand* defileerden. De geheele oploop is overigens zonder storing der rust afgeloopen. De *Gazette de France* wil beweren, dat er wel 1200 studenten aan hebben deelgenomen.

— Het vertrek van koningin *Christina* is, zegt men, nu weder op den 15den bepaald.

— De generaal *Ametller* en zeven andere spaansche officieren, in den jongsten opstand betrokken, zijn te Périgueux aangekomen, welke stad hun tot verblijf is aangewezen.

— De berigten uit Madrid tot den 28sten houden, dat over het geheele rijk thans eene gewenschte rust heerscht.

— Het Napelsche gouvernement heeft de tegenwoordige regering in Spanje van koningin *Isabella II* officieel erkend.

— Ter beurze van den 1sten dezer waren genoteerd: 5 pCt. 124,60; 3 pCt. 81,80; Nap. r. 107; Spanje 30 drie achtste; Passive 5½; Rom. L. 106.

ENGELAND.

LONDEN, den 3den Februarij.

H. M. de Koningin, vergezeld van Prins *Albert*, en een talrijken staat, heeft eergisteren het Parlement met de volgende aanspraak geopend:

» *Mylords en Mijne Heeren!*

» Ik gevoel eene levendige voldoening, u wederom als Parlement vereenigd te zien, en op uwe medewerking en inlichtingen te mogen rekenen.

» Ik heb de vaste hoop, dat de algemeene vrede, zoo hoofdzakelijk voor het geluk en den voorspoed van alle Natiën, niet zal gestoord worden.

» Mijne vriendschappelijke betrekking met den Koning der Franschen, en de goede verstandhouding, welke gelukkig tusschen Mijn Bestuur en dat van Z. M. bestaat, gevoegd bij de voortdurende verzekeringen van de vredelievende en vriendschappelijke bedoelingen van alle Vorsten en Staten, bevestigen Mij in die hoop. —

» Ik heb bevolen, dat het verdrag, hetwelk ik met den keizer van China heb gesloten, ter uwer beschikking zal gesteld worden, en ik verlang mij in de gedachte, dat het, door deszelfs uitslag, zeer belangrijk voor den handel van dat land weezen zal.

» Gedurende den loop van mijne onderhandelingen met het gouvernement van China, heb ik steeds eene gedachte van uitsluitend voordeel ter zijde gesteld.

» Mijne begeerte was, dat dezelfde gunst aan de nijverheid en aan den handel van alle volkeren werd toegestaan.

» De vijandelijkheden, welke in het laatstverloopen jaar in de Scinde hebben plaats gehad, hebben de vereeniging van een belangrijk gedeelte van die landstreek bij de Engelsche bezittingen in het Oosten ten gevolge had.

» In alle militaire operatien, en in het bijzonder in de veldslagen van Meanee en Hyderabad zijn de standvastigheid en de moed zoowel van de inlandsche, als van de Europesche troepen en de bekwaamheden dapperheid van deszelfs uitmuntenden veldheer opmerkenswaardig geweest.

» Ik heb bevolen, dat eenige stukken betrekkelijk de zaken in Scinde u voorgelegd zullen worden.

» *Mijne Heeren van de Kamer der Gemeente!*

» De budgetten van het aanstaande jaar zullen spoedig u voorgesteld worden. Dezelve zijn vervaardigd met een streng voornemen van bezuiniging en tevens met een inzigt op de verzeischte, welke zich tot instandhouding van onze zeemagt en tot bedeeling van militaire en maritime instellingen, doet gevoelen in een rijk, hetwelk zulk eene groote uitgebreidheid heeft.

» *Mylords en Mijne Heeren!*

» Ik wensch u geluk met de verbetering van den staat van verscheidene belangrijke takken van nijverheid en handel van het land.

» Ik heb het vertrouwen, dat de vermeerdering der aanzoeken om werk in eene overeenkomstige evenredigheid, het lijden en de ontberingen van een groot getal van mijne onderdanen heeft verligt, 't welk ik in vorige tijden heb moeten betreuren.

» Gedurende verscheidene achtereenvolgende jaren was de jaarlijksche opbrengst der inkomsten beneden dat der openbare uitgaven.

» Ik koester het grootste vertrouwen, dat in dit jaar de openbare inkomsten de uitgaven ruim zullen dekken.

» Ik houd mij verzekerd, dat gij, alle zaken betrekkelijk den financiëlen toestand des lands overwogen hebbende, de ernstige gevolgen van eene ophooping van schuld in vredestijden ook beseffen, en dat gij het vaste besluit zult nemen, het publieke crediet, van welks instandhouding tevens de voortdurende belangen, de eer en de reputatie van eenen voornamen staat afhangen, te onderschragen.

» In den loop van dit jaar zult gij de gelegenheid hebben, aan de bank van Engeland de herziening van deszelver charter bekend te maken. Het kan voor noodzakelijk geoordeeld worden, dat, gedurende deze zitting van het parlement en voor het tijdstip, daartoe bepaald, de staat van weigeving betrekkelijk de voorregten van de bank van Engeland en van de andere instellingen van bankier aan uw onderzoek zal worden voorgelegd.

» Op het einde der vorige zitting van het parlement heb ik mijn vast besluit bekend gemaakt, om de wettige vereeniging tusschen Groot-Brittannië en Ierland ongeschonden te handhaven.

« Ik drukte te gelijker tijd mijn levendigen wensch uit, om met het parlement zamen te werken tot het aannemen van alle geschikte werken, ter verbetering van den toestand van Ierland, en om de natuurlijke bronnen van dat gedeelte van het Vereenigd Koningrijk te ontwikkelen.

« Ik heb besloten, mij streng aan die verklaring te houden. Ik onthoude mij van overwegingen nopens de gebeurtenissen in Ierland, en aanmerkingen nemende, het proces, hetwelk voor de wettige regtbanken hangende is.

« Mijne oplettendheid is gevestigd op den staat van weigering en gewoonte, betrekkelijk de bezitting der gronden in Ierland.

« Ik heb het noodig geoordeeld, omtrent een onderwerp van zoo veel belang, plaatselijk onderzoek in te stellen, en ik heb eene commissie benoemd, met volmagt de noodige nasporingen te doen.

« Ik beveel in uw naauwkeurig onderzoek de wetten aan, welke tegenwoordig in Ierland van kracht zijn, betrekkelijk de inschrijving der kiezers voor de benoeming der leden van het parlement.

« Gij zult waarschijnlijk oordeelen, dat eene herziening der wet van de inschrijving, gevoegd bij andere oorzaken, welke thans bestaan, eene aanmerkelijke vermindering van kiezers in een graafschap zonde te weeg brengen, en dat het dien ten gevolge noodig zou zijn den staat van weigering te onderzoeken, met het oogmerk eene vergrooting van electorale vrijheden in de Iersche graafschappen te nemen.

« Ik beveel uwer rijpe overwegingen de verschillende belangrijke questien van algemeene staatkunde aan, welke u zullen worden voorgelegd, met het volle vertrouwen op uwe regtschapenheid en wijsheid, en den almagtigen God vurigelijk biddende, dat Hij ons zegene om alle klassen van mijn volk wel te doen, te leiden en te begunstigen."

Opmerkelijk in deze aanspraak is de zinsnede betrekkelijk de vriendschap met Frankrijk, welke in de laatste jaren eenigzins achteruit gegaan scheen.

In de beide huizen zijn de adressen van antwoord reeds opgemaakt, en aangenomen, in het lagerhuis na verwerping van een paar amendementen, het een van den heer *Hume* om vermindering in de openbare lasten aan te dringen, het ander van den

heer *Crawford*, die van de uitgeoefende heerschappij, welke de nijverheid ondervond, wilde gesproken hebben.

— Te Dublin wordt het regtsgeding voortgezet. De zitting van den 29 is door een incident gekenmerkt geworden, welke algemeen ergernis verwekt heeft. De procureur-generaal heeft zich, namelijk, beledigd geacht door eene uitdrukking van den verdediger, en ten gevolge van dien dezen tot een tweegevecht uitgedaagd. Door bemiddeling van het hof is de zaak echter in der minne geschikt.

— Gisteren stonden de 3 pCt. gec. 97 drie achtste; Ned. 2½ pCt. 54⅞; 5 pCt. 101¼; Spanje 22¾; Portugal 47½.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 5den Februarij.

In de zitting van 11 Vrijdag is ingekomen eene missive van Z. Exc. den Minister van Justitie, *ad interim*, belast met het beheer van het departement van financiën, ten geleide van een *vervolg op de memorie van beantwoording, wegens het ontwerp tot regeling en delging van den achterstand over 1840 en vroeger, en wel voor zoo veel aangaat de punten der domeinen van Prins* Frederik *en de verevening met Luxemburg.*

Dit stuk is van den volgenden inhoud:

» Ter voldoening aan de toezegging, gedaan bij de memorie van beantwoording op het voorloopig verslag, betreffende het wetsontwerp, houdende regeling van den achterstand van 1840 en vroeger, wordt omtrent de verlangde regeling eener vergoeding wegens het gemis der domeinen van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins *Frederik* der Nederlanden, het volgende medegedeeld.

» De Koning is van oordeel, dat er, noch uit het oogpunt van regt, noch uit dat der billijkheid, eenige opoffering van het Koninklijk Huis kan verlangd worden, ter zake daarvan.

» Dit gevoelen rust hoofdzakelijk op de volgende gronden:

» De vereeniging van het Groothertogdom Luxemburg, als provincie, met het Koningrijk der Nederlanden was geenszins het gevolg eener schikking of overeenkomst met den Nederlandschen Staat, maar zij nam haren oorsprong in de bepalingen van het Weener congres en in de daarop gevolgde beschikking van den Souverein, in overeenstemming met de inzigten van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins *Frederik* der Nederlanden.

» Reeds in het besluit van den 22 April 1815, n°. 62, tot benoeming eener commissie tot herziening der Grondwet voor de Vereenigde Nederlanden, wordt gezegd, dat het Groothertogdom Luxemburg, niettegenstaande de afzonderlijke betrekkingen met Duitschland, wat de vertegenwoordiging en wettelijke instellingen betreft, als een integrerend deel van den Staat te beschouwen was.

» Door de Grondwet, gepubliceerd den 24 Augustus 1815, werd deze bepaling bekrachtigd, en Luxemburg met het Rijk der Nederlanden vereenigd, mits derhalve voor dat er rede was van de wet van den 25 Mei 1816 (*Staatsblad n°. 25*), gelijk het, *ook zonder die wet*, met Nederland vereenigd zou zijn gebleven.

» In de eerste openbare sporen, welke van gezegde wet werden aangetroffen, zoo als bij voorbeeld in het algemeen rapport der aangehaalde commissie, wordt de vereeniging van Luxemburg dan ook geenszins voorgedragen als het gevolg eener schikking of overeenkomst tusschen het Koninklijk Huis en den Staat, maar wordt de overtuiging uitgedrukt, dat daaromtrent eene *vergoeding* voor de stellen is, het meest geschikt om te voldoen aan hetgeen *de billijkheid en de erkentenis der Natie voorschrijft.*

» Toen de zaak bij die commissie door den voorzitter, den graaf *G. K. Van Hogendorp*, voor de eerstemaal ter sprake werd gebragt, was er alleen rede, om aan Z. K. H. Prins *Frederik* der Nederlanden een evenredig etablissement te verzekeren, naar aanleiding van den afstand van uitzigten op de toekomstige Souvereiniteit van Luxemburg.

» Het is waar, in de Koninklijke boodschap, waarbij het ontwerp der bedoelde wet aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal werd toegezonden, is het denkbeeld eener schadeloosstelling meer op den voorgrond gekomen en in den considerans der wet nog meer bepaald uitgedrukt, doch hier verdient te worden tegenovergesteld de wijs, waarop de Staten-Generaal den aard en de strekking der wet hebben opgevat.

» In het verslag der centrale afdeeling over dat wetsontwerp wordt met nadruk verklaard, dat het geene dotatie, geene vergoeding was voor het gemis van Zijne Duitsche Staten, die zij (de Staten-Generaal) Hem Prins *Frederik* zonden aanbieden, maar alleen een blijk van erkentenis, niet van eene vergoeding, zoo dat met der daad, noch het oogenblik waarin, noch de wijs waarop de wet van 1816 werd voorgedragen, veroorloven aan eenen koop of eene transactie te denken.

» Trouwens, wate het anders gewoest, men zou dien prijs niet hebben bepaald *volgens de inkomsten der Nassauische Staten*, gelijk blijkt, dat geschied *is*, maar in evenredigheid van de waarde en van de inkomsten van Luxemburg.

» Uit een en ander volgt, dat Luxemburg niet kan gezegd worden in der tijd door den Nederlandschen Staat *titulo oneroso* verkregen te zijn; waarmede dan ook vervalt de redenering, door welke, op dien grond, eene aanspraak op uitkeering door het Koninklijk Huis, als nog ontoegedeelde in het bezit van het bij koop of schikking verkregen goed, wordt gevestigd.

» Aannemende echter het tegendeel van dien, ook dan nog is er geen grond van billijkheid, op welken zoodanige uitkeering zou kunnen worden gevorderd.

» Ten zijde stellende hetgeen op dit punt zou kunnen worden ontleend uit de omstandigheden, door welke het Groothertogdom Luxemburg van den Nederlandschen Staat afgescheiden, en in het bezit van het Koninklijk Huis gekomen is, zal het genoeg zijn te wijzen op datgene, wat Nederland gedurende eene vijftienjarige vereeniging met het Groothertogdom Luxemburg heeft gemeten en wat het thans nog, in de plaats van het Groothertogdom en in de plaats der *f* 190,000 aan domein-inkomsten, alleen, ten gevolge van de vrijwillige daad des overledenen Konings, geniet, voordeelen, welke de voor het établissement van Prins *Frederik*, of zoo men wil tot schadeloosstelling, aan Hoogstdenzelven betaalde som verre te boven gaan.

» Er wordt derhalve door Nederland, zoo niet voordeel getrokken, dan toch geene schade geleden; het schijnt dan ook minder billijk in zoodanig geval op schadeloosstelling aan te houden.

» Bij dit alles vestige men het oog op de aanzienlijke verliezen, welke het Koninklijk Huis van eenen anderen kant in het algemeen belang heeft geleden.

» Het heeft voor eene waarde van omgeveer vier millioen opgeofferd door den afstand van eigene bezittingen in België; gedenkteekenen van nationale dankbaarheid, zoo om daardoor eene eindschikking met dat land te bevorderen, als om den terugkeer gemakkelijk te maken van domeinen, uit welke een gedeelte van het bij de Grondwet vastgestelde Koninklijk inkomen moest worden gevonden.

» Die domeinen zijn echter niet alle teruggekomen, want een aanzienlijk deel is aan België verbleven, ten gevolge dat gevolg, dat de Koning ongeveer één en een halve tonne gouds van zijn grondwettig inkomen missen moet.

» Het Koninklijke Huis heeft eindelijk, in het aanbod door Koning *Willem Frederik*, roemrijker gedachtenis, gedaan, en aan hetwelk Hoogstdezelfs Erfgenamen gestand denken te doen, zich nieuwe aanzienlijke opofferingen laten welgevallen; terwijl de regerende Koning en de Erfgenaam van den Troon zich bovendien bereid hebben verklaard om de lasten, welke aan de natie nog mogten worden opgelegd, met haar te deelen.

» Zijne Majesteit kan echter niet ontveinzen, dat het voor Zijn gevoel grievend zou zijn, indien bij de Vertegenwoordigers van Zijne getrouwe en beminde onderdanen de gedachte kon blijven bestaan, dat aan den Staat nog eenige vordering ten laste van het Koninklijke Huis zou kunnen toekomen.

» Hoogstdezelve stelt er prijs op, om zelfs den minsten schijn van strijdig belang tusschen Koning en Natie te doen verdwijnen.

» Het is daarom, dat Zijne Majesteit besloten heeft, op eene voegzame wijs iederen twijfel daaromtrent te doen ophouden.

» Hoogstdezelve heeft gewenscht, zulks in dier voege te doen, dat daarbij te gelijker tijd verdwenen vorderingen van het Koninklijk geslacht, ten laste van den Staat, waarvan het bestaan later welligt aanleiding zou kunnen geven tot belemmering in de volvoering van hetgeen in het belang van handel of nijverheid nuttig kon geacht worden, al ware het ook, dat Hoogstdezelve daarbij Zijne regten onherroepelijk afstond, niettegenstaande de inkomsten der domeinen van Z. K. H. Prins *Frederik* der Nederlanden, in een gegeven geval, aan den Staat konden terugkeeren.

» Ter bereiking van dit doel, heeft Zijne Majesteit zich met Zijne hooge Medeërfgenamen verstaan en is Hoogstdezelve bereid om, tot delging van alle leeweet de regten op vergoeding wegens eenig deel der domein-inkomsten, bij de wet van 25 Mei 1816 aan Z. K. H. Prins *Frederik* der Nederlanden afgestaan, ten laste van den Staat over te dragen de vorderingen [illegible] 2,000,000, welke Zijne Majesteit Koning *Willem Frederik*, roemrijker gedachtenis, zich bij het door Hoogstdezelven gedaan aanbod heeft voorbehouden op de kanalen van Voorne en van de Grift, ten gevolge waarvan, bij de volledige volvoering van dat aanbod en nadat de stukken daartoe betrekkelijk zullen zijn aangenomen, de noodige acten tot afstand van die vorderingen zullen worden opgemaakt, en het geopperde vraagpunt, betreffende de vergoeding voor de domein-inkomsten aan Prins *Frederik* afgestaan, als geregeld zal kunnen worden beschouwd; terwijl zoo dat aanbod, onverhoopt, door het niet tot stand komen van eene of meer der daarbij betrokkene financiële wetten, geen gevolg kon hebben, Zijne Majesteit zoo wel als de Staat in derzelver volle regt daaromtrent zullen blijven, zonder dat of deze, namens Zijne Majesteit gedane verklaring, of het aannemen van de aanhangige wet tot regeling van den achterstand, de wederzijdsche regten omtrent dit punt eenigermate zullen verkort hebben.

» De voortzetting der liquidatie tusschen den Staat en het Groothertogdom Luxemburg is door den Koning bevolen; van wederzijden worden de bestaande vorderingen opgemaakt, en zoo van de zijde der Regering tot nu toe daarmede weinig voortgang is gemaakt, is zulks alleen te wijten aan de opeenstapeling van werkzaamheden, welke daarin vertraging te weeg brengt."

— Het provinciaal geregtshof van Zuidholland heeft den persoon van *Marinus van der Sluys* schuldig verklaard aan moedwillige brandstichting in een houtstapel, derwijze geplaatst, dat bij den brand tot gebouwen moest doen overslaan en ter dier zake veroordeeld tot de straffe des doods, uit te voeren binnen de stad Brielle.

— Donderdag, den 15 dezer, zal voor het provinciaal hof van Zuidholland teregt staan *Antje van Harten*, oud 20 jaren, dienstmeid, laatst wonende te Aanlanderveen, die beschuldigd wordt: 1°. van moedwilligen doodslag met voorbedachten rade gepleegd (moord): 2°. van diefstal ten huize van haren meester, Tjaco Zijlstra van Aanlanderveen voor loon in dienst zijnde, jegens deze dienstmeid aldaar inwonende, en 3°. van moedwillige brandstichting in een bewoond gebouw gepleegd. Zij wordt, onder anderen, aangeklaagd [illegible] en voorbedachtelijk het 2½ jarig zoontje van den [illegible] te hebben geworpen in eene moddersloot, waardoor [illegible] en alzoo van het leven beroofd is.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van 11. Zaturdag werden omgezet: Ned. 2½ pCt. 55⅝; Certif. 5 pCt. 100 drie zest.; Aandel. Syndic. 4½ pCt. 94⅝; dito 3½ pCt. 79⅝; Domein-Losr. 5 pCt. 99¾; Handelmaats. 4½ pCt. 140⅛; dito nieuwe 4½ pCt. 102 cO. Indie 5 pCt. 99 drie achtste; Spoorweg op Haarlem 66; op Rott. 75; Rijn Spoorweg 96; Haarlemmermeer 5 pCt. 105¼; Rusland 5 pCt. 108½; 4 pCt. bij Hope 91 dert. zest.; dito bij Stieglitz 4 pCt. 91 een zest.; Ingeschr. in Assign. 6 pCt. 73¼; Certif. van dito 74⅜.

GRAND ET SEUL CONCERT,

DONNÉ PAR SIGNOR

CAMILLO SIVORI,

Unique Élève de PAGANINI,

JEUDI, LE 8 FEVRIER 1844,

à la Salle de Spectacle à Bréda.

PROGRAMME.

PREMIÈRE PARTIE.

1. Grand Air d'Elisir d'amore *de Donizetti*, chanté par Mlle Josephine de Boer.
2. Grand Concerto pour Violon, composé et exécuté par Sr. Sivori.
3. Cavatine de la Somnambule *de Bellini*, chanté par Mlle E. Appy.
4. Grand Air de la Favorite *de Donizetti*, chanté par Mlle J. de Boer.
5. Prière de Moïse avec Thème Varié *de Paganini*, exécuté sur la quatrième corde par Sr. Sivori.

DEUXIEME PARTIE.

1. Grand Duo de Tancredi *de Rossini*, chanté par Mlle de Boer et Mlle E. Appy.
2. Adagio et Rondo de la Clochette *de Paganini*, exécuté par Sr. Sivori.
3. Air de la Gazza Ladra *de Rossini*, chanté par Mlle E. Appy.
4. Une Romance chantée par Mlle J. de Boer.
5. Andante et Carnaval de Venise (souvenir *de Paganini*), exécuté par Sr. Sivori.

ON COMMENCERA A 6 HEURES ET DEMIE.

On peut se procurer les billets chez Broese & Comp. et à la Salle de Concert.

Prix des Billets f 1,00 pour les Cavaliers; f 1, — pour les Dames et Mess. les Officiers en Uniforme.

La Liste de Souscription sera présentée dans la semaine courante.

*** Een HANDELSHUIS in KOLONIALE WAREN te *Amsterdam* verlangt in *Noord-Brabant* een geschikt PERSOON, om voor bepaalde provisie deze Provincie te bereizen. Solditeit en algemeene bekendheid zijn vereischten. Adres *franco* sub Lett. Q. Q., aan den Boekhandelaar C. G. VAN DER POST, Kalverstraat, over Spui, No. 176, te *Amsterdam*.

BLOEDZUIVERING.

De geconcentreerde SIROOP VAN SALSAPARILLA, bereid door QUET, Apotheker te *Lyon*, wordt door alle Geneesheeren voorgeschreven als een voortreffelijk ZUIVERINGS- en ZWEETMIDDEL in de behandeling van de Syphilitische Ziekten, van den Dubbelen en andere Huidziekten, van de Jichtkwalen en Rhumatieke Obgesteldheden, en bij alle scherpte en ontstekingen in het bloed. Het voorschrift wegens het gebruik in 12 bladzijden. Het Dépôt is te *Breda* bij den Apotheker H. J. VAN DEN GOORBERGH, en in al de voornaamste steden van Nederland.

*** Op den 14. Februarij 1844, des voormiddags ten elf uure, zal de Penningmeester J. DE KLERCK ten zijnen Huize en ten verzoeke van het Bestuur der Haven en Sassen te *Zevenbergen*, publiek aan de minstdoenden Besteden: Het MAKEN van eene NIEUWE EIKENBOUTEN BESCHOEIING, aan de zuidzijde van de Haven alaar, met al de LEVERANTIEN van dien; waarvan het Bestek dagelijks (behalve Zon- en Feestdagen), ten Huize en Herberge van H. H. KLEERSNIJDER, te *Zevenbergen*, zal ter lezing liggen.

TE HUUR TEGEN 1 MEI BINNEN BREDA,

Eene STALLING voor 4 Paarden, met Koetshuis, Hooizolder en Knechtskamer.

Nadere informatiën bij de Uitgevers dezer.

PUBLIEKE VERKOOPING VAN ZWARE

EIKEN- EN MASTBOOMEN,

in de MOEREN, bij GROOT-ZUNDERT.

De Notaris C. N. W. VAN MENS, residerende te *Zundert*, zal, op *Zaturdag den 10. Februarij* 1844, des morgens ten tien ure, ten Huize en Herberge van JAN KERSTENS, in den *Gulden Leeuw*, in de *Moeren*, bij *Groot-Zundert*, PUBLIEK VERKOOPEN:

38 Kavelen zeer schoone EIKENBOOMEN, lang van 10 tot 15 ellen, en dik van 1½ tot 2½ el in den omtrek, geschikt tot Planken, Platen, Kozijnhout, alle soort van Timmerhout, Molenmakers-, Wagenmakers- en Kuipers-Gerij.

22 Kavelen MASTBOOMEN, lang van 10 tot 20 ellen, en dik van 60 duimen tot anderhalve el in den omtrek, geschikt tot Hijpalen, Balken, Ribben, Goten, Zuigbuizen, en alle soorten van Timmerwerk.

50 Kavelen SPARREN, HEINHOUT, LATTEN, BOONSTAKEN, BRANDHOUT enz.

De BOOMEN staan in de nabijheid van het rivierije *de Turfvaart*, en een uur en drie kwartier van den Straatweg van *Breda* op *Antwerpen*, en kunnen dus gemakkelijk worden vervoerd. Al de opgaande BOOMEN zijn van heden af gekaveld en voor een ieder te zien.

Nadere onderrigting te bekomen ten Kantore van den Notaris voornoemd, terwijl aanwijzing der BOOMEN zal geschieden door den Boschwachter M. VAN HALTEREN, in de *Moeren* woonachtig.

LIBRAIRIE DE BROESE & COMP. A BREDA.

L'ECHO DES FEUILLETONS,

RECUEIL DE NOUVELLES, LÉGENDES, ANECDOTES, EPISODES, ETC.,

CHOISIS DANS TOUS LES JOURNAUX

Paraissant le 15 de chaque mois, depuis le 15 octobre 1843, par numéros de 100 colonnes, renfermant la matière de plus d'un volume in-8° ordinaire, et comprenant la valeur de 15 vol. par an.

DIRECTEURS:

MM. J.-B. FELLENS, L.-P. DUFOUR.

Le feuilleton occupe, de nos jours, une place immense dans la littérature, depuis que les auteurs les plus renommés y publient leurs œuvres. Si le journal a une influence que personne ne peut nier, le feuilleton s'est réservé une place dans la feuille de chaque jour, le rez-de-chaussée du journal lui appartient, il y règne en maître, car souvent on trouve dans la politique sérieuse et profonde, pour l'esprit, la grâce et la gaîté du feuilleton. Il était donc facile de créer une publication qui, par la modicité de son prix, mettra dans toutes les mains les œuvres de nos auteurs contemporains les plus appréciés. Aussi le nombre des *Feuilletons* compte-t-il, en France seulement, plus de quarante mille abonnés. En effet, rien n'est plus en rapport avec les divers goûts des lecteurs: tantôt grave ou instructif, tantôt légal ou malin, toujours amusant, ce gracieux recueil prend toutes les allures et toutes les formes, c'est un choix judicieux dans tout ce que la presse quotidienne publie de plus remarquable. Les femmes, en préférant la lecture à celle du roman, parce qu'elle est bien variée, et qu'ensuite elle sont sûres de n'y trouver que des détails parfaitement convenables. Les hommes, même les plus sérieux, se plaisent à le parcourir, parce qu'ils n'y rencontrent que de ces articles qu'on aime à conserver pour les relire.

Les directeurs, d'après un traité fait avec la société des gens de lettres, ont acquis le droit de reproduire les feuilletons de nos meilleurs écrivains; aussi voit-on surtout figurer au bas des articles, noms de MM. Alexandre Dumas, Frédéric Soulié, Janin, Eugène Sue, Charles Bernard, Élie Berthet, Eugène Guinot, Marie Aycard, Méry, Emmanuel Gonzales, Georges Sand, etc.

Outre le mérite incontestable de la rédaction, chaque numéro de ce journal est orné d'une délicieuse gravure sur bois, représentant une des principales scènes de la livraison. Parmi tous les avantages ne suffisent pas pour assurer à leur publication, les directeurs désirent encore y ajouter de plus en plus, la confiance de leurs nombreux souscripteurs, viennent d'ajouter aux gravures de jolies vignettes qui sont placées, dans le texte, en tête de chaque nouvelle. Ils en pourront mettre de 80 à 100, en comprenant les culs-de-lampe, fleurons, lettres ornées, etc., sans cependant donner moins de texte que par le passé; car le nouveau caractère dont ils ont fait choix, en même temps que compacte, est plus facile à lire et permet de faire entrer plus de matière dans chaque page.

L'Echo des Feuilletons n'est donc pas seulement la plus intéressante publication de l'époque, c'est encore un fort joli volume à placer au milieu des albums et des keepsakes, où dans les plus riches bibliothèques.

Chaque volume, composé de 36 feuilles ou 1200 colonnes, contient plus de feuilletons que n'en pourrait donner, en un an, un journal quotidien quel qu'il soit, et renferme la matière de plus de 15 volumes in-8° ordinaires.

Ce journal, qui réunit ainsi toutes les conditions de succès, élégance et bon marché, paraît le 15 de chaque mois par livraison de trois feuilles, ou 96 colonnes, sur beau papier grand raisin, façon vélin, avec couverture imprimée. On ne s'abonne que pour moins d'une année, à partir du 15 octobre jusqu'au 15 septembre suivant. Chaque livraison est suivie de la table des matières et une couverture pour le volume.

Les trois premières années, distinctes de celle qui vient de paraître, forment une série à part; elle viennent d'être réimprimées avec une grande pureté du texte; les gravures elles-mêmes, retouchées complétement au burin, ont toute la fraîcheur des premières épreuves. Cette série contient la matière de 40 à 45 volumes ordinaires, et renferme plus de 150 romans, nouvelles, légendes, etc., par nos meilleurs écrivains.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.